

Derfor er det vigtigt, at den rådgivning, der gives, og de holdninger, der gives udtryk for under fredagsbønnerne, harmonerer med det praktiske liv, der skal leves i Danmark. Det nytter jo ikke noget, at de råd, der gives, slet ikke har hold i virkeligheden. Det nytter heller ikke noget, at budskaberne i bønnerne er ekstremistiske eller måske bare i strid med vores lovgivning. Derfor vil det selvfølgelig være godt med nogle kompetente religiøse forkyndere, hvilket vi sådan set er meget enige med Socialdemokraterne i.

Når vi alligevel ikke kan støtte forslaget, skyldes det, at det jo ikke er regeringen, her videnskabsministeren, der opretter uddannelser på universiteterne. Det er universiteterne selv, der beslutter, om de vil bevæge sig ud i nye retninger. Og da der ikke er efterspørgsel efter uddannelsen, tror vi Konservative, at det en utopi at tro, at en sådan uddannelse vil kunne etableres.

Vi mener derfor, at man skal arbejde på andre fronter for at sikre god og lødig forkyndelse blandt muslimske grupper. Ministeren har allerede nævnt de initiativer, der er blevet taget, og så er det i øvrigt vores opgave som politikere at sige fra, hvis vi erfarer, at de budskaber, der fremsættes af imamerne, ikke er i pagt med grundlæggende demokratiske værdier. Det må vi utrætteligt blive ved med, så vi sikrer en god integration.

På den baggrund kan vi ikke støtte forslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren.

Så er det næste ordfører, hr. Naser Khader.

Kl. 17.55

Naser Khader (RV):

Det er et sympatisk forslag, Socialdemokraterne kommer med. Eksemplerne på imamernes tåbeligheder er mange, og der er behov for, at de får større indsigt i danske og demokratiske forhold.

Vi i Det Radikale Venstre anerkender, at det, mennesker tror på, menneskers religion, i meget høj grad kan være bestemmende for deres handlemåde og fællesskabsfølelse, og at det derfor vil have en gavnlig effekt på sammenhængskraften i samfundet, at religiøse ledere forud for deres forkyndende virksomhed har modtaget undervisning i grundprincipperne for det danske samfund.

Det Radikale Venstre har tidligere foreslået, at for at kunne opnå embede som religiøs forkyn- der i Danmark skal man have gennemgået en

uddannelse, der bl.a. sikrer, at alle religiøse ledere er blevet bekendt med, hvilke værdier det danske samfund er bygget på. Men spørgsmålet er, om en akademisk uddannelse, som Socialdemokraterne foreslår, løser de mange konkrete problemer, der er med imamerne.

Uddannelse er godt, men kan nok alligevel ikke virke eller anvendes som mirakelkur, der sikrer mod imamernes idioti og sikrer, at de derefter forkynder i overensstemmelse med principperne for et sekulariseret samfund. Derfor har vi i Det Radikale Venstre mange forbehold, der gør, at vi ikke kan støtte forslaget:

Man kan ikke lave én uddannelse for islamisk teologi, for der er mange islamiske retninger. I Danmark er der 70 retninger repræsenteret. Der er to store hovedretninger: Skal det være for shiamuslimerne eller sunnimuslimerne? Det er det ene forbehold. Det andet forbehold er de nuværende imamer, som vi har. Mange af dem har ikke kvalifikationer til en universitetsuddannelse. Det kræver jo bl.a. en studentereksamen.

Socialdemokraterne ønsker fornuftigt nok en akademisk uddannelse, der tager afsæt i dansk akademisk tradition, men hvordan skal det gøres, når den traditionelle imamuddannelse i den islamiske verden er kildekritisk og forkyndende i sin natur? Helt principielt mener vi ikke, at forkyndende virksomhed af nogen art kan anses for at være en akademisk disciplin i et sekulariseret samfund. Det er vores holdning, at forkyndende virksomhed bør holdes ude af universitetsregi. Når de så har læst islamisk teologi, hvem skal så give dem imamautorisation? Skal det være staten? Så får vi en sammenblanding her. I øvrigt skal en sådan uddannelse for at være anerkendt og en imam være godkendt kobles til et af de store imamuddannelsescentre i andre lande.

Der er nogle, der vil indvende, at vi har den danske teologiuddannelse, men universiteternes nuværende teologiuddannelse er en undtagelse, som er historisk betinget, og som bl.a. følger af, at universiteterne oprindeligt blev stiftet til uddannelse af teologer. Endvidere skal danske teologer uddannes yderligere for at blive præster. Her adskilles det akademiske fra det religiøst forkyndende.

Desuden findes der på nuværende tidspunkt ikke kompetence eller kapacitet til at uddanne i islamisk teologi. Jeg talte med en af de førende islameksperter i Danmark. Han følte sig ikke klædt på til at uddanne i islamisk teologi. Skulle det være sådan i fremtiden, at man opretter en